

Torras Hostench, ¿nou holding?

Fa un any i mig, ¿qui apostava per Torras Hostench? Ningú. Només capital estranger, concretament kuwaití, ha possibilitat la resurrecció d'una empresa que tots consideraven morta. Ara és la protagonista de totes les converses financeres arreu del país. ¿És real o pura especulació?

Rafa Castelló

No fa molts mesos, diguem-ne any i mig o dos anys, ningú no donava res per una empresa paperera anomenada Torras Hostench. Amb unes accions que havien arribat a cotitzar pel 20 per cent del valor nominal, unes pèrdues de milers de milions de pessetes i una història gerencial no massa clara, el risc era molt elevat.

El seu president, **Higini Torras**, que també ho era del Banc dels Pirineus, havia declarat la suspensió de pagaments de totes dues, i avui es troba al Brasil. El Banc dels Pirineus té el trist honor de ser l'únic banc al qual s'ha permès la suspensió de pagaments.

Avui les cotitzacions borsàries de Torras Hostench, a Barcelona, són de més del 3.000 per cent del valor nomi-

nal; els beneficis de 1986 s'acosten als 10.000 milions de pessetes, i, enguany, primer any en què es reparteixen dividends després de la suspensió de pagaments, aquests paguen més del 95 per cent del valor nominal de cada acció. ¿Què ha passat amb Torras Hostench?

Per començar, als pitjors moments, Torras Hostench no va ser abandonada. En principi, va ser **Jorge Núñez Lasso de la Vega** qui, al cap de l'equip directiu, va fer les gestions per evitar la fallida de l'empresa paperera. Després, un grup d'empresaris catalans, entre ells **Pedro Olabarria**, ex-president de Motor Ibérica, apostaren per la seua supervivència. I, al setembre de 1986, el fet clau de l'operació: la Kuwait Investment Office (KIO) en compra el 24,6 per cent de les accions al preu, sobrealorat, del 1.200 per cent.

El grup d'inversions kuwaití, KIO, ja s'havia introduït al sector paperer amb la compra de més del 80 per cent del capital d'Inpacsa, empresa paperera de Balaguer, a la conca del Segre, propietat de **Josep Maria Porcioles**. **Porcioles** ha estat durant molts anys alcalde de Barcelona i és un cognom relacionat, també, amb el món de l'edició. Per tant, Inpacsa és propietat de KIO.

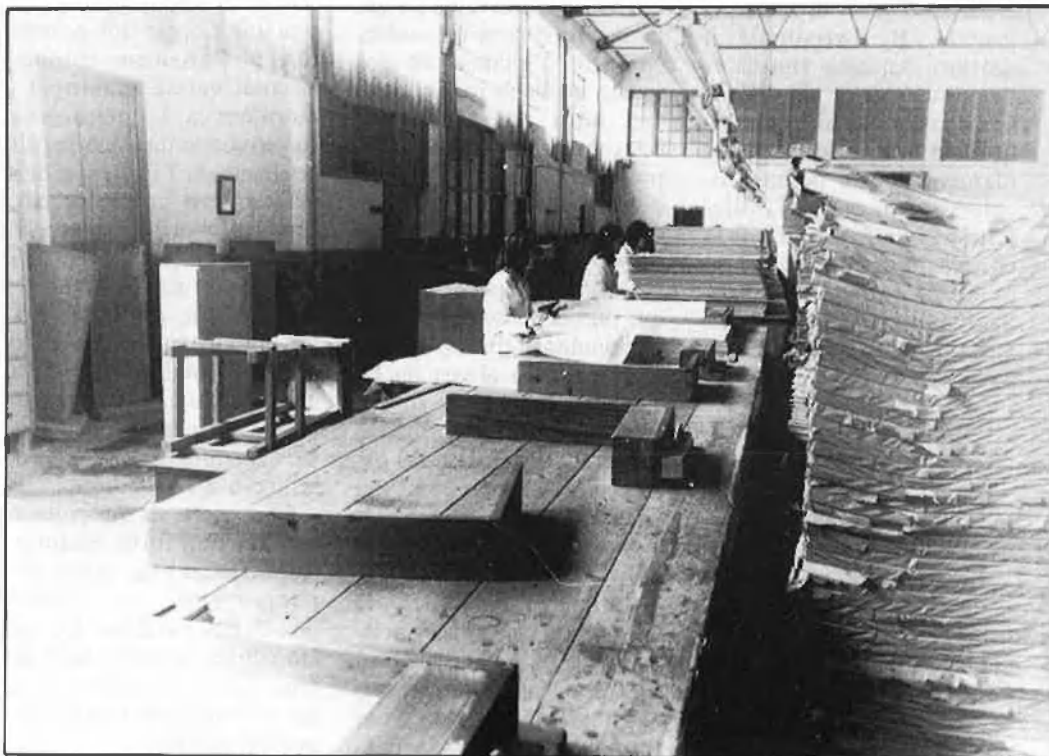
El passat mes d'abril s'anunciava la inclusió de les accions d'Inpacsa al mercat borsari. Aquesta operació, però, tenia una característica especial: el 30 per cent de les accions de la papera de Balaguer quedaven reservades per a Torras, que, mentrestant, ja cotitzava a més del 1.000 per cent del valor nominal de les accions.

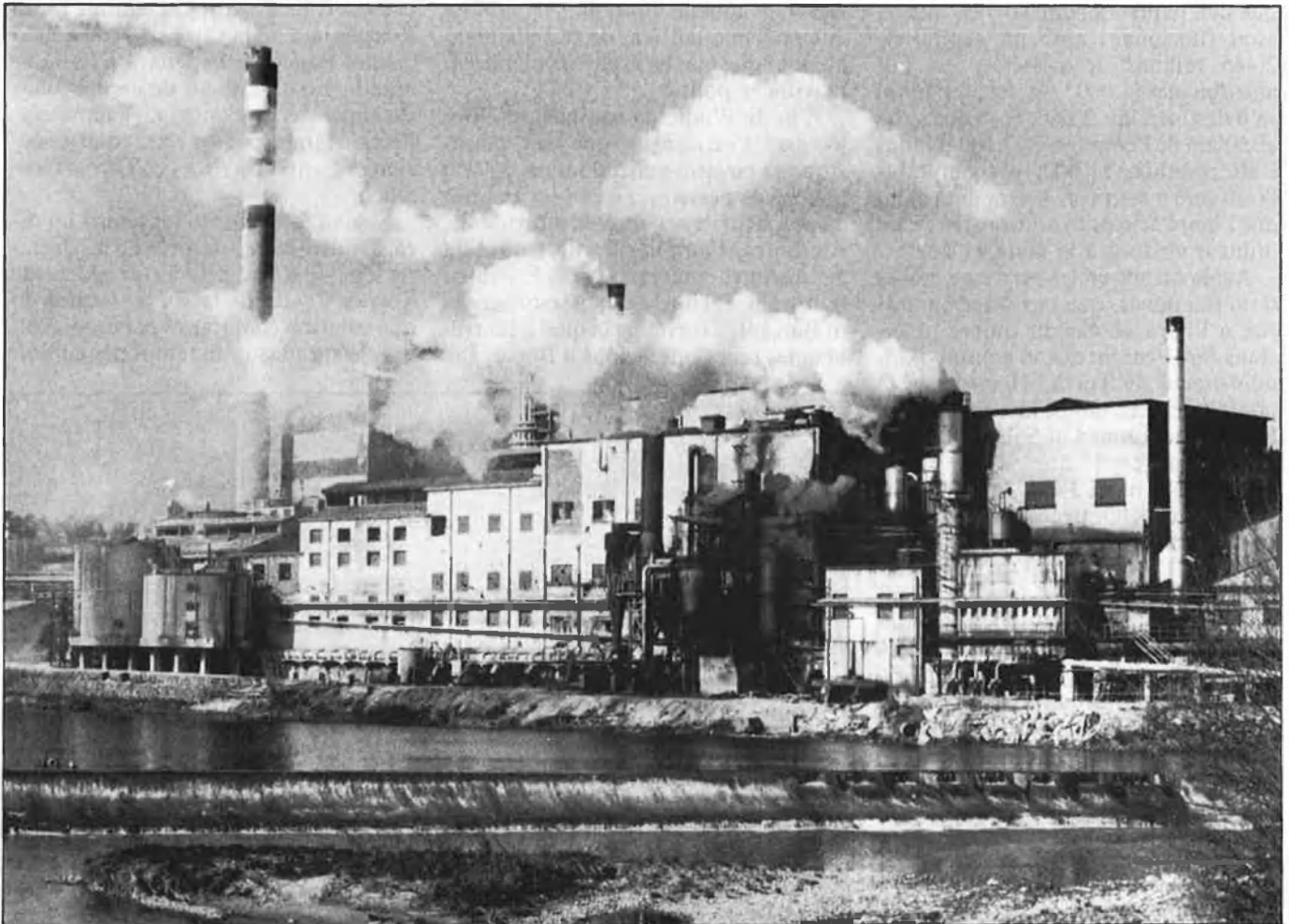
Realment podria considerar-se que KIO és el primer grup inversor del món. La falta d'informació és la norma, però, sense enganyar-nos, les xifres de negocis que barallen oscil·len entre els 20.000 i els 60.000 milions de dòlars, és a dir, entre els 2,5 i 7,5 bilions de pessetes: el pressupost general de l'Estat espanyol.

Aquesta oficina inversora, presidida pel poderós xeic kuwaití **Jaled Jaffar**, actua amb diferents estratègies segons l'estat i el sector on es troben les inversions. Així, per exemple, a Hong Kong i la República Federal Alemanya opten per inversions del 100 per cent del capital, però les seues participacions a Daimler Benz i Hoechst són del 18 i 24 per cent, respectivament. Mentre, a Brasil, on participen en la Volkswagen, i a Malàisia, no passen mai del 30 per cent.

En qualsevol cas, les operacions a l'Estat espanyol tot just si arriben a l'1 per cent del negoci total de la KIO. Com ja hem comentat, tot comença per l'adquisició d'Inpacsa, però aviat KIO mostrà el seu interès pel sector financer, tot adquirint el 5 per cent del Banco Central i intentant-ho amb el Banco de Vizcaya, i per altres sectors, com ara el petrolífer, més pròpiament kuwaití, amb gestions per introduir-se a la Compañia Espanola de Petróleos, SA, Cepsa.

El grup KIO ha demostrat, reiteradament ja, dominar el món de l'especulació. Ho va fer al Regne

Hi ha qui pensa que la situació de les papereres a borsa està sobrevalorada.

Unit amb l'adquisició de l'empresa mediatadora britànica Exco, després d'una llarga negociació, per uns 100 milions de lliures esterlines; que suposen aproximadament 20.000 milions de pessetes. Al cap d'una hora de tancada l'operació, KIO havia venut Exco per 110 milions de lliures esterlines, uns 22.000 milions de pessetes. En una hora 2.000 milions de pessetes de benefici especulatiu.

I sense anar tan lluny, KIO va ser company de viatge de la cadena Sol, potser, la primera cadena hotelera de l'Estat espanyol, dirigida per **Gabriel Esquerré**. Entre KIO i Sol adquiriren, per un módic preu, les cadenes d'hoteles que tenia abans Rumasa a Mallorca. Després, les han venudes amb sucosos beneficis, provocats, en part, pel baix preu a què es reprivatitzaren.

Normalment, les operacions, les realitzen a través d'empreses instrumentals. Així, a tot Europa actua amb l'empresa holandesa Kokmeew Onroend Goed BV, i després, a cada estat, amb instrumentals menors. A l'Estat espanyol ho fa a través de Quail Espanya.

Aquest historial especulador ha po-

sat en estat d'alerta els especialistes, davant la fortuïta pujada de les cotitzacions de Torras Hostench, que en aquests moments ja és un grup compost per la mateixa Torras Hostench, Industrial Cartonera, SA (ICSA), Paperera de la Mediterrània, SA (Pamesa), adquirida a l'INI, Carpa i Inpacsa. El fet, però, és que també hi ha hagut una vertadera recuperació dels resultats de la paperera i el repartiment d'uns dividendes substanciosos. El tema és si van aparellats. És a dir, si l'increment de les cotitzacions respon a tal augment de beneficis o alguna cosa més es mou al darrere.

En qualsevol cas, la recuperació econòmica és espectacular, també. El passat març, el consell d'administració de Torras anunciava que l'empresa havia tingut 7.600 milions de pessetes de beneficis l'any 1986. Tanmateix, una auditoria posterior, realitzada per Touche and Ross, apunta la necessitat d'afegir més beneficis. Sobretot, els aproximadament 1.000 milions que s'han obtingut per l'alça del 28 per cent del deute pendent des de la suspensió de pagaments, que suposa uns 18.500 milions de pessetes, comprats als cre-

ditors mitjançant la filial Pamesa. La consideració d'aquest extrem situa els beneficis de 1986 en uns 9.500 milions de pessetes, quatre vegades més que els de 1985. El 1987, els quatre primers mesos, ja s'han aconseguit 7.100 milions de beneficis, quan l'empresa n'havia previst, per a tot l'any, 8200.

Malgrat aquests espectaculars resultats hi ha qui pensa que la situació de les papereres a borsa està sobrevalorada, i això és perillós, perquè pot esclatar en qualsevol moment. I miren amb certa malconfiança la recent ampliació de capital de Torras Hostench, aprovada el 5 de juny.

El que més ha sorprès, en medis financers, ha estat el volum de l'ampliació. Torras ha fet la major ampliació que ningú recorda en la història de la Borsa: 55.022 milions de pessetes en accions, una de vella dona dret a una de nova, al preu de 1.500 per cent, fet que suposa una prima del 1.500 per cent fins al 3.000, actual preu al mercat. I això és així perquè els actuals accionistes tenen prioritat en l'adquisició, enfront d'altres inversionistes que si guen nous.

I ha sorprès, també, i sobretot, per-

què una paperera com Torras, que ha estat funcionant amb un capital de 2.445 milions de pessetes, no pot absorbir-ne 55.000. De fet, a capital se'n destinen uns 3.668, cosa que situa el capital de l'empresa en 7.000 milions i els restants, 51.000, es comptabilitzen com a reserves. Açò apunta al fet que l'ampliació es fa amb la idea de no utilitzar els fons a la mateixa Torras.

Ací és on entren les persones, noves o no tan noves, que tan determinants són a l'hora de decidir quines inversions fer. Pensem que el consell d'administració de Torras Hostench està presidit pel xeic, també kuwaití, és clar, **Fahad Mohammed al Sabah**, dels del passat març. I que a les vicepresidències hi ha **Fuad Jaled Jaffar**, president de KIO; **Bruce Amager Dawson**, també de KIO, i **Javier de la Rosa Martí**, l'home de KIO a l'Estat espanyol. És a dir, el consell d'administració de Torras Hostench és totalment controlat per KIO, de manera que la paperera pot convertir-se en una societat instrumental de les inversions d'aquesta empresa a l'Estat espanyol.

Una vegada té fons, tot és més fàcil i el mateix nom de la partida indica quines necessitats ha de cobrir. Les reserves són uns fons que l'empresa manté per fer front a tota una sèrie d'imprevistos molt determinats. Una bona gestió empresarial exigeix que, quan aquestes reserves adquiren molta envergadura, no es mantinguen en efectiu, sinó que s'intente traure'n el màxim rendiment, tot mantenint un alt grau de liquiditat, per poder recuperar-los quan calga.

¿Quina és la situació? D'una banda, un grup inversor estranger interessat a introduir-se al sector bancari. De l'altra, una persona amb el mateix objectiu: **Javier de la Rosa**.

Com dèiem, **Javier de la Rosa** és l'Home de KIO a l'Estat espanyol. Té uns quaranta-cinc anys i és un especulador nat. És fill del De la Rosa que va ser responsable de la zona franca del port de Barcelona i que fa cinc anys es troba en lloc desconegut i buscat per la justícia per desfalç.

Va ser conseller delegat de la Banca Garriga Nogués, filial del Banco Español de Crédito, Banesto. La trajectòria de la Garriga Nogués va ser totalment negativa. Fins al punt de desaparèixer, en convertir-se en el Banc Català de Crédito, i destituir **Javier de la Rosa**. De qualsevol manera, mai no li han demanat responsabilitats per la gestió especulativa, generadora de gran part de les pèrdues de la Garriga Nogués.

Javier de la Rosa està totalment in-

tegrat en aquella burgesia barcelonina que podem qualificar de castellanitzada, tot i que mai ha estat vinculat a cap moviment polític.

A partir d'aquesta confluència d'objectius, l'estratègia pot ser clara. Aquesta emissió mastodòntica, 55.000 milions de pessetes, no pot ser assumida pels actuals accionistes individuals. Aleshores, l'ampliació està garantida per distintes empreses: Quail Espanya, la britànica Timeregal, Asesoramiento Bursátil, a través de la qual KIO realitza les seues operacions a Borsa, Be-

preses. I, de l'altra, el cognom De la Rosa és una mala carta de presentació davant Banco de Espana, i KIO té limitada la subscripció de capital bancari, per ser estrangera. Tanmateix, l'eixida també pot ser clara: que les accions siguin subscrietes per Torras Hostench.

Si això és així o no, el temps ho dirà. Evidentment, després de les declaracions de KIO i del vice-president de Torras, **Javier de la Rosa** —«todo lo que vamos a comprar es papel»—, caldrà deixar passar un temps per emboi-

Torras Hostench, a un ritme frenètic.

ta Capital i l'holandès Wienerwald Holland BV. Això és, que aquelles accions que no siguin subscrietes pels actuals accionistes, perquè preferesquen rendibilitzar el cupó o no pugen assumir el fort desemborsament, seran adquirides per aquestes empreses. D'aquesta manera, la part del capital controlat i, per tant, el poder decisor de KIO, augmenta.

No fa molt de temps, el president de Banco de Espana, **Mariano Rubio**, feia uns declaracions segons les quals l'entitat que presideix no permetrà que capital estranger domine la gran banca, en la qual hi ha, evidentment, Banco Central i Banco de Vizcaya. Declaracions que han estat criticades per **Feliciano Baratech**, periodista de *La Vanguardia* i molt amic de **Javier de la Rosa**, el 29 de juny.

La situació és, per tant, complicada. D'una banda, per a subscriure accions de la banca hi ha la condició que aquestes siguin nominatives, persones o em-

rar la memòria. De moment, quan escassament fa un mes de l'aprovació de l'ampliació, Torras Hostench ha comprat el 4 per cent de l'Empresa Nacional de Cel·lulosa, ENCE, tot aprofitant els problemes econòmics de l'anterior propietari d'aquest paquet d'accions, **Manuel Isidro Tejedor**. L'operació ha pujat a una total de 2.000 milions i, així, es converteix en el soci privat majoritari, enfront el 94 per cent de les accions propietat de l'INI.

A hores d'ara, la seua ampliació de capital i l'evolució de les seues cotitzacions no tenen precedent a cap borsa de l'Estat espanyol. I el ritme frenètic a què s'esdevenen els fets a Torras Hostench fa molt arriscat aventurar-ne cap previsió. És una societat a seguir i que, de moment, pot convertir-se en quasi-monopoli paperer i controlar, també, importants paquets d'accions d'altres sectors: entre ells, el bancari. □